

ἄλλην στολήν. Ὅστε καὶ αἱ καλαὶ μας γειτόνισσαι, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐφοροῦσαν μαῦρα σουπάνια καὶ μαῦρα σαρίκια.

Ἐξεκίνησε λοιπὸν ἡ πρώτη νὰ παραλάβῃ τὴν δευτέραν τῆς ἐφώναξεν ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν «πῆγαινε καὶ θὰ σὲ προφθάσω», ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της. Ἄλλ' ὅταν ἐφθασεν ἔς τὴν *ἐλγὰν τοῦ κῦρ Παληοῦ*, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κάμπου τοῦ Λιβισιοῦ καὶ εἶναι περιβόητος διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν φαντασμάτων, ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὸν κορμόν της, κατελήφθη ἀπὸ φόβον ἐξ ἀνατροπῆς κ' ἐγύρισε νὰ δῆ, ἂν ἔρχεται ἡ γειτόνισσά της. Ἡ γειτόνισσα εἶχε φορέσει κ' ἐκείνη τὸ σαρίκι της, εἶχε τυλίξει ἓνα ἄσπρο σινδόνι εἰς τὸ κεφάλι της διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὴν ἠκολούθει κατὰ πόδας. Ἀλλὰ μόλις στραφείσα ἡ προπορευομένη τὴν εἶδεν ἔς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἤρχισε νὰ ξεφωνίζῃ μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων της «βουοι... οὐ ἡ βουρβόλακας» (= τρέξετε· ὁ βρυκόλακας). Ὅπως ὅτου νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειάν της, πίπτει κατὰ γῆς λιπόθυμος ἀπὸ τὸν τρόμον της. Ἡ σαρικοφόρος γειτόνισσά της μὲ ἄλλας ἔσπευσε καὶ τὴν ἐπανάφεραν εἰς τὰς αἰσθήσεις της. Ἄλλ' ἅμα ἤνοιξε τὰ ὀμμάτια καὶ ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τὴν φωνὴν τὴν γειτόνισσάν της, ἡ ὁποία ἠπόρει, ποῦ ἡ σύντροφός της ἀνεκάλυψε τὸν βρυκόλακαν, ἀνέκραξε «καῦμένη, ἡσὺ ἦσουν λά στοί μου!» = (καῦμένη σὺ ἦσουν λοιπόν!). Ὁ βρυκόλακας, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκαμε νὰ λιποθυμήσῃ ἦτο τὸ ἄσπρο σαρίκι τῆς γειτόνισσάς της!..

Θὰ ἠυχόμην νὰ ἦσαν ἱκανὰ τὰ ἀνέκδοτα ταῦτα νὰ πείσωσι τὰς ἀφελεῖς μητέρας νὰ παύσωσι τὴν παιδαγωγίαν τῶν καλικατζάρων, διότι καθιστῶσι τὰ παιδιὰ τῶν δυστυχῆ εἰς ὄλον τῶν τὸν βίον.

P. Ἰσὰρ Κων/λεως 1908

K. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σκέψεις μεθύσου

— Λένε πὼς ἡ καμήλα εἶν' ἓνα παράξενο ζῶο, ποῦ ἔμπορεῖ νὰ δουλεύῃ δέκα μέρες χωρὶς νὰ πιῇ σταλιά... .

— Καὶ τί μ' αὐτό! Ἐγὼ εἶμαι πιὸ δυνατό ζῶ' ἀπ' τὴν καμήλα. Μπορῶ νὰ πίνω δέκα μέρες χωρὶς νὰ δουλεύω!...